

תורה אור נב:

1. צופה רשע לצדיק
מבקש להמיתו:
תהלים לו לב
2. ה' לא יעזבנו בידו ולא
רשיענו בהשפטו:
תהלים לו לג
3. הוי כל עמא לבו
ללמים ואשר אין לו כסף
לכבו שברו ואכלו וקפו
שברו בלא כסף ובלוא
מחיר יין וחלב:

- [illegible]

- ישיעורו כו י
13. ישליו האילים
ובתחת
למקדונו אל לאשר הביא
אלוהים ביום. איוב יב
14. כעס הדתו ואם
אספקה הצליפה ודברתה
אקבעה ואשר הרעתה
מיכה ד
15. הכיזער הזה לא
אוכל לעשות לכם בית
אשר יאמרו יאם י
ועתה
בביתם ביד היצור כן
אתם ביום בית ישראל
ירמיה יח
16. ונתת וידם כן חש
ותחת ודשם את
בקרבעם ויחסיחו את
לאבן במשורכם ונתת
ידם כן בשר

17. וְהָאֵת אֶתֶּן
 כִּרְבֹבֹת וְרִשְׁתִּי
 אֲשֶׁר בְּחֶקֶךָ תִּתְּנֶנּוּ
 מִשְׁפָּטִי
 וְיִשְׁפָּטֶנּוּ
 וְיִחָאֵל לֹא
 18. וְיִרְאֵי הָ אֶרֶבָּה
 וְזִכְרָה 2
 19. וְאֶמַּר אֶל הַמֶּלֶךְ
 דָּבָר בִּי מִן אֵלֵי אִימֹר
 אֵלֵי אֵלֶּה הַקְּרֹטוֹת אֲשֶׁר
 אֵין אֵת יִתְּנוּהוּ
 שִׁירָאֵל וְרִשְׁפֶּלֶס:
 וְזִכְרָה 2
 20. וְהָאֵת הַזֶּה שְׁלֹם
 אֲשֶׁר בִּי בְּזֹאת אֲבִירָנִי
 שִׁירָאֵל דִּירָךְ בְּאַרְבַּעְתִּי
 וְהִקְטַנְתִּי עֲלָיו שְׁבַע
 עֲדָמָה וְשִׁמְנָה נִסְבִּי
 21. מִיָּה 2
 כֶּרֶךְ עֵדֶה מֶלֶךְ
 וְאִסְפָּאֵס לֵאמֹר
 מִשְׁפָּטִי לֹא
 יִתְּנוּהוּ

משמאלו. (שמונה) נסיכי אדם
הילדים שהיו עולים במולמות
וקופין. פ"ס' מבלאי מכנסים
מהו מפקיעין, תירגו ר' חגי
קל המגריפה, רב ושמאל חז
ברת, מול החליל, מול הצלצל

החליל פרק חמישי סוכה

ה' לא יעזבנו בידו. במהרה תשיב: מוול זה. ילך
האש מפעפע את הכרול והיינו ממפויך שהענינו נישא
(בגדאית 7) ואתה תמשל בו: **באעב"ה**. (3) אלפא (ט) ביתא הוא
"ים הרי אלפים וגשאו הני"ך שלא היה לה"א בן זוג ב

רע כל היום אמר רבי שמעון בן לקיש ^איצור
של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש
להחמיתו שנאמר ^בצופה רשע לצדיק ומבקש
להחמיתו ואלמלא הקב"ה שעוזר לו אינו יכול
ללו שנאמר ^גזה לא יעזבוני בידו ולא ירשיענו
בכהשפטו תנא ^דרבי רבי ישמעאל אם פגע
בך מגוול זה משכחו לבית המדרש אם אבן
הוא נימוח אם ברזל הוא מתפוצץ אם אבן
הוא נימוח דתנבי ^ההי כל צמא לכו למים
ואנבי ^ואבנים שחקו מים אם ברזל הוא
מתפוצץ דתנבי ^זהלא כה דברי כאש נאם
ה' וכפטיש פוצץ סלע א"ר שמואל כה
נחמני א"ר יונתן יצר הרע מסיתו לאדם
בעוה"ו ומעיד עליו לעולם הבא שנאמר
^חמפנק מנוער עבדו ואחריתו יהיה מגון שכן
באמב"ח של ר' חייא קורין לסהרה מגון רב
הנא רמי כתבי ^טכי רוח זנונים התעה וכתבי
^יבקרבים בתחלה התעם ולבסוף בקרבים
אמר רבא בתחלה קראו הלך ולבסוף קראו
אורח ולבסוף קראו איש שנאמר ^{יא}ויבא הלך
לאיש העשיר ויחמול לקחת מצאנו ומבקרן
לעשות לאורח וכתבי ויקח את כבשת האיש
הגרש ויעשה לאיש הבא אליו ^{יב}אמר רבי

עֵיבוּ שֶׁבַע מִשְׁבִּיעוּ רֶעֶב שְׁנֵי אֲמָרִים ¹⁰ כְּמִרְעִים
אֲחָא אֲמַרִי כִי רַב אֲרַבְעָה מִתְחַרֵּט עֲלֵיהֶן
כְּשִׁדִים וְיִשְׁמַעְאֵלִים וְיֵצֵר הָרַע גְּלוּת דְּכֹתִיב
לִקְחָה עִמִּי חֲסֵם וְגו' כְּשִׁדִים דְּכֹתִיב ¹² הֵן אֶרֶץ
לִים דְּכֹתִיב ¹³ יִשְׁלִי אֱהִלִים לְשׁוּדִידִים וּבִמְוֹחוֹת
כִּדְרו יֵצֵר הָרַע דְּכֹתִיב ¹⁴ וְאִשֶּׁר הָרַעְתִּי ¹⁵ אֲמַר
תִּתְּ הַלְלוּ נְתוּמָטְטוּ רְגִלֵּיהֶם שֶׁל שְׁוֹנָאִיתֵן שֶׁל
וְיָ וְחַד דְּכֹתִיב ¹⁶ הִנֵּה כְּהוֹמֵר לִיד הַיּוֹצֵר כֵּן
לֵב הָאֵן מְכַרְשֵׁם וְנִתְחִי לֵכֵס כִּי בִשֶׁר רַב
רְחוּי אֲתָן בְּקִרְכֵּם וְגו' ¹⁷ וִירָאֵנִי ה' אֲרַבְעָה
סִם אֲמַר רַב חָנָא בַר כִּיזָנָא אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן
יוֹסֵף וְאֵלֵיהּ וּכְהֵן צִדֵּק מִתִּיב רַב שֶׁשֶׁת אִי
לֵה הִקְרִנֹת אִשֶּׁר וְרו אֶת יְהוּדָה הֵן ¹⁸ לְשׁוֹכֵה
יִבְנִאוּ אֱלֹה לְהַחֲרִיד אוֹתָם לִידוֹת אֶת קִרְנוֹת
יְהוּדָה לְיוֹרֹתָה וְגו' א"ל בְּהָדִי חָנָא בְּאַגְרָתָא
יִי יִבָּא בֶּאֱרָצֵנוּ וְכִי יִדְרוֹךְ בֶּאֱרַמְנוּתֵינוּ וְהִקְמֵנוּ
אֲרַם מָאן נִינְהוּ שְׂכַעָה רוּעִים דְּוֹד בֶּאֱמָצֵעַ
הֵם יַעֲקֹב וּמֹשֶׁה בְּשִׁמְאֹלוּ וּמָאן נִינְהוּ שִׁמְנָה
מִשׁוֹם צִפְנִיָּה 'צִדְקִיָּה' יוֹמְשִׁית וְאֵלֵיהּ: אֲרַבְעָה
מִנְזוּרָה חֲמִישִׁים אִמָּה (כ'): וְאֲרַבְעָה יִלְדִים
שְׁמֹן שֶׁל מֵאָה וְעֶשְׂרִים לוֹג: אִיבְעִיָּא לְהוּ
דְּלִמָּא לְכָל חַד וְחַד תָּא שְׁמַע וּבִידִיהֶם כְּדִי
סִם כּוֹלֵם מֵאָה וְעֶשְׂרִים לוֹג: תָּנָא וְהֵן מִשׁוּבְחִין
יִיתוּם אֲמַרו ¹⁹ עַל בְּנֵה שֶׁל מִרְתָּא בַת בֵּיתוֹם
דִּרְ הַגְדוֹל שֶׁלְקוֹחַ בֶּאֱלָף זֶזוּ וּמַחֲלֵךְ עֵקֶב בְּצַד
לַעֲשׂוֹת כֵּן מִשׁוֹם ²⁰ כִּרְבַּע עִם הִדְרַת מֶלֶךְ מֵאִי
הֵן יִקְרִי טַפִּי אֵלָּא הֵתָם כְּכֵשׁ וּמְרֻבֵּעַ
טוֹבָא: וְלֹא הִיָּה חֲצֵר כִּירוּשָׁלַיִם: תָּנָא
אַשֶׁה

וְשֹׁלֵחַ לְדִקּוּךְ גִּמּוּר הִיָּה כְּדֹמְמִירֵן בְּחֻלָּה (וְשֶׁהֲדִירֵן דָּף
לְאַרְבַּעַת הַיָּלְדִים דְּהוּוּ שְׁלִשִׁים לְכָל חֵד: וְהָן מִשּׁוֹ
אֵל בֵּם זִיטוֹס. כֵּהָן הִיָּה: עֵקֶב כֹּדֶר גּוֹדֵל. הַוּלִיךְ
וְלֹא הִימְיוֹכוּ אֲחִיו הַכֹּהֲנִים. לְהוֹלִיךְ שֶׁן אֲבָרִים אֲלֵא
מִן: אִי מִשּׁוֹ יוֹקֵרֵא. כּוֹדֶה הַמַּשְׁחִי: הַנֶּךְ יִקְרִי טֵט
מִשּׁוֹ אִי מִשּׁוֹ יוֹקֵרֵא אֲחִיו מִשּׁוֹ אִי מִשּׁוֹ יוֹקֵרֵא

ש' ומעוררת שם זחב היו שם, וספדו בראשון כ"ו. ארבעה ילדים מספריו הנהגו, ומיד שהיו נושט שמי ירבות של שוש גדול הליכות באהל כפי כבוד אחות, ומהלך עקב גדול היו מדליקין נרות שבפנים, ומסמנים כח הדיוט היו מדליקין נר (מרחץ) וכו'.

גני, ויכולה אשה ללדת חטים לאור מעורר, ושלע היו מעוררת, דאמר ר' יסמין ו' וחד אמר כאלו נקבים ויו, וכל קעב מרזיף ערביה אמי וחד אמר וכל גוני. גוים חסד מעוררת, דאמרי אבא, ויארן ר' יריא בר כהני וחד אמר וכל גוני.

מסורת הש"ס

- (א) וקדושן לו: ע"ש
(ב) וקדושן לו: (ג) סנהדרין
ק"ל (ד) נכנסת לו: ע"ש
(ה) ס"א ימינו מחזקי
ישראל: (ו) חזקי חזקי
(ז) ונעמי חזקת ואלוהי
ותשועת יוצאי בבלק"ל
(ח) ותוספתא דיומא פ"א
(ט) כיון דנכנסת חזקת
חזקת: (י) ונעמי חזקת
נכנסת י: ד"ה שפ"ל
(כ) ועיין סנהדרין פ"א
(ג) ונעמי חזקת וקדושן
לו: ד"ה חזקת

הגהות הב"ח

- (א) גם' תאה ועשרים לוב
לכולהו: (ב) דש"י דיה
באטב"ת, ג"כ ודי פירוש
הערך אכל דש"י פירוש
נע"א ונמי שהעתיק גם'
עין יעקב:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

ל' ל' לוג, הכל ק"כ לוג, ואלו
נזקק, ואלו הילדים כשהן
עושה שלהבת אלא פשתים.
זו קול שער הגדול שנפתח.
טק מוכני לכיוור, קול גביני
היו זמר, עובר זה ארבעים.

